

Abstrakt

Cílem mé rigorózní práce bylo popsat právní úpravu mediace a mezinárodního rozhodčího řízení v České republice a v Argentině, najít rozdíly mezi nimi, srovnat je, a vyvodit doporučení pro budoucí vývoj právní úpravy těchto institutů v obou zemích.

Práce počíná úvodem, v němž vysvětluji důvody, které mě vedly ke zvolení tématu a napsání této práce, a také postupy, které jsem použila, včetně výstupu, kterého zamýšlím dosáhnout. Dále je práce rozdělena do osmi kapitol.

První kapitola poskytuje čtenáři obecný přehled základů mediace a rozhodčího řízení. Kapitola začíná pokusem o systematické zařazení těchto dvou institutů. Následně je poskytnuta charakteristika mediace jako metody ADR a charakteristika rozhodčího řízení včetně vysvětlení čtyř základních teoretických koncepcí rozhodčího řízení, které jsou pro jeho pochopení a jak je ukázáno dále v textu, i pro zákonodárnou činnostv této oblasti. Poslední část této kapitoly je věnována výhodám a nevýhodám rozhodčího řízení, čímž je vyvětlena oblíbenost (mezinárodního) rozhodčího řízení.

V druhé kapitole je popsána právní úprava mediace v České republice, včetně jejího vývoje završeného novým zákonem o mediaci. V kapitole jsou popsány nejdůležitější instituty upravené v novém zákoně, přičemž zohledněny byly i návrhy na znění zákona, které nakonec nebyly přijaty, neboť vhodně ilustrují, proč byla nakonec přijata úprava ve stávající podobě i s možnými nedostatky.

Třetí kapitola je věnována úpravě mediace v Argentině s krátkým úvodem týkajícím se argentinského ústavního práva a z něj plynoucí nekompetence federálního Kongresu v oblasti procesního práva. Dále se v kapitole hovoří o povinné předběžné mediaci a některých zajímavých provinciálních úpravách.

V následující kapitole je popsána právní úprava mezinárodního rozhodčího řízení v České republice. Je uvedena rychlým přehledem vývoje rozhodčího řízení na dnešním území našeho státu a dále je rozdělena na podkapitoly týkající se jednotlivých prvků mezinárodního rozhodčího řízení podle českého práva. V rámci textu je odkazováno na zajímavá a relevantní rozhodnutí českých a mezinárodních soudů a rovněž na úpravu v rámci evropského práva a mezinárodních smluv. Tam, kde je to účelné, je poukázáno na změny vyvolané novým zákonem o mezinárodním právu soukromém. Další kapitola o právní úpravě v Argentině kopíruje strukturu

předchozí kapitoly a odkazuje na judikaturu argentinských soudů a relevantní regionální a mezinárodní smlouvy.

Šestá kapitola je věnována na mezinárodní právní úpravě. První podkapitola uvádí některé z nejznámějších a nejrespektovanějších zahraničních stálých rozhodčích institucí včetně jejich předností. Druhá podkapitola je pak zcela zaměřena na vývoj v rámci MERCOSURu, regionální politicko-ekonomické organizace, jejímž je Argentina členským státem, a popisuje metody řešení sporů mezi členskými státy, členskými státy a osobami soukromého práva, ochranu investic a spolupráci v procesních otázkách.

V předposlední kapitole je popsána ochrana investic, téma spojující obě země včetně úvodu do problematiky dvoustranných smluv o ochraně investic obecně, a dále v České republice a Argentině včetně pohledu na spory z investic v obou zemích, které jsou ilustrovány na konkrétních příkladech.

Poslední závěrečná kapitola obsahuje porovnání právních úprav mediace a mezinárodního rozhodčího řízení v těchto zemích a nabízí návrhy de lege ferenda tam, kde autorka spatřuje prostor pro zlepšení stávající právní úpravy.